

Inskriften är följande:

Slingan: *iiii* ⁵ *risti* ¹⁰ *stin* ¹⁵ *at* ²⁰ *puri* ²⁵ *burupur* Mellan v. och h. slingan: *sin* ³⁰ *sturman* ³⁵ *kupan* ⁴⁰

Ristningen 31—37 **sturman** hör till fsv. *styreman* »som har ledningen av ett fartyg, skeppsförare», fvn. *stýrimaðr*, och ristas annars oftast med första leden slutande på vokal (**sturimaþr** L. 220, **sturn · maþr** L. 101, **sturimons** L. 292) med undantag av den svårlästa Sö. 72 Kesäter.

Översättning: N. N. reste stenen efter Torer, sin broder, skeppsförare god.

162. Råby kyrka, Rönö hd.

Pl. 72.

Litteratur: L. 894.

Stenens fyndhistoria är densamma som av Sö. 160 Råby och där anförd. Runstenen är rest vid Täckhammar i samma lövbacke som de andra på en gravkulle 39 steg norr om de föreg. närmast byggnaderna.

Ämnet är röd gnejs, höjden 95 cm, bredden vid foten 28 cm, i toppen 18 cm, slingans bredd 12 cm. Stenens högra sida är slät och rak, den vänstra har två djupa inskärningar i kanten, vilka funnits, då ristningen högs.

I 8—15 **sikmuntr** ser 12 **u** nästan ut som **r**, 14—15 **tr** utgöra en binderuna. Av kolon framför 26—27 **at** finns övre pricken fullt tydlig. Det sista namnet är 28—33 **skarpi**, jfr **karpi** Sö. 160 Råby; av 33 **i** finns blott nedre hälften och vad som finnes i behåll hindrar alls icke att antaga **i**.

Inskriften är följande:

Slingan: *kunlifr* ⁵ *sikmuntr* ¹⁰ *hiaku* ¹⁵ *sta* ²⁰ Till vänster om slingan: *in* ²⁵ *at* ³⁰ *skarpi*

Av namnet *Skardhe* förekommer annars blott svagt böjda former (nom. **skarpi** Ög. 176, L. 721, ack. **skarþa** Sö. 131 Lundby, D. I, 187 Sällinge, Uppl.), men Sö. 160 och 162 Råby fordra antagandet av mask. ia-stam, alltså *Skærdhir*.

Översättning: Gunnlev, Sigmund höggo stenen efter Skärder.

163. Rycksta, Råby sn, Rönö hd.

Pl. 72. Pl. 13: B. 821.

Litteratur: B. 821; L. 883; Ransakn. 1667—84; J. Peringskiöld, Mon. X: 21; Vita Theoderici Illustrata p. 469; Stephens ONRM II, 773; Runverser s. 178.

I *Ransakn.* 1667—84 uppgives: »Uthi Snesta gäarde ståår och en»; Snesta är byn mellan Rycksta och landsvägen; Peringskiöld har träsnitt med påskrift: »I Rycksta giärdz-dike»; i brev från K. U. Ekström till J. H. Schröder 22 sept. 1820 säges stenen vara »djupt i jorden liggande, illa medfaren, emedan den ligger tätt invid en väg»; G. Stephens ONRM II, 773 meddelar en ritning av A. Wætter år 1857 och att stenen till omkring 1830 ännu fanns på sin gamla hög nära Rycksta och att en liten stig ledde förbi den till Ekeby men att den då flyttades till allén intill Täckhammar i Bärbo sn, och restes i en lövbacke, 14 steg väster om infartsvägen från landsvägen.

Ämnet är grå gnejs, höjden 1,22 m, bredden vid foten 1 m, i toppen tangerande övre slinglinjen 88 cm, slingans bredd 10 cm.

Ristningen är i det hela väl bibehållen. I **prurikr** har 3 **u** krökt stav men lodrätt bistav. I 29—34 **trakia** äro **tra** och 34 **a** klara, 32—33 **ki** som B. 821 och Wætter läsa **it**, svårlästa. I 32 **k** är staven klar men 4 cm uppifrån, 6 cm nedifrån finnes en avsats, varigenom högra sidan av staven blivit förstörd, och vinkelrätt från denna en avsats över följande runa 33 **i** och bistaven på 34 **† a**. T. h. om toppen av **k** är stenens yta litet nedsänkt i form av en triangel, som förefaller att vara bistav till **k**, enär dess högra sida äger en fåra. Det lilla utrymme, som avsatsen lämnat, har gjort, att bistaven till 32 **k** blivit för liten. På stavens vänstra sida finnes ingen bistav. 33 **i** är en stav utan bistav. 1,5 cm t. h. om stavens topp utgår visserligen en fåra snett nedåt, som i B. 821 fattas som bistav till **↑ t**, men är så smal och kantig, att den mycket väl kan vara naturlig; på vänstra sidan av staven finnes intet spår, som kunde tagas för v. bistav till **↑**. Ordet har alltså sannolikt varit **trakia**. Det följande ordet är **for**, icke **uar** som i B. 821; 35 **f** är mycket otydligt, nedre staven är klar och övre bistaven tämligen tydlig, bistavarna torde ha varit korta som på 42 och 57 **f**; i 36 **≠ o** är övre bistaven synlig blott t. v. 8 och 19 **s** äro vänderunor.

Inskriften fortsättes på framsidans vänstra kant med namnet **ulaifr**, i vars **a** övre staven utgår från h. bistavens spets, även Boije uppfattar runan sålunda; en avsats t. h. om runan har möjligen orsakat det oriktiga **r** i B. 821 för 40 **a**.

Inskriften är följande:

prurikr : stain : at : suni : sina : sniala : trakia : for : ulaifr : i : krikium : uli : sifti :

5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55

Namnet **prurikr** återgiver Bugge, *Runverser* s. 179 med *Prýrikr* och hänvisar till sin behandling av namnet i *Ark. f. nord. fil.* II, 247 f., där han s. 249 antager, att första leden är en substantivstam *prýð-* av **prūði-*, som kan jämföras med ags. *prýðu* »makt, kraft», som första led *prýð-*, varmed den fvn. ordstammen *prúð-* »styrka» i flera ord, som stå i förbindelse med Tor, är nära besläktad. Därvid förklaras emellertid icke av Bugge förekomsten av **r** för väntat **r**, som bör sammanställas med **hrurikr** Ög. 153 Styrestad, [**ry**]rik, gen. **ryr : iks** Sö. 47 Vålsta och första ledens slutande **r** i **piupreipr** Ög. 93 Haddestad, på vilket senare ställe jag förklarat detta **r** som slutljud i första leden, som varit en ursprunglig os-stam. Ordet »reste» har av ristaren utelämnats framför **stain**, 52—54 **uli** måste stå för *gulli*, som bildar allitteration med **krikium** *Grikkium*, och 55—59 **sifti** för *skifti*. Då **i krikium** står i dat. plur., kan det blott bestämma **sifti**, icke *för*, som skulle fordra ack. plur.

Inskriften utgör en egendomlig blandning av prosa och vers eller, om man så vill, prosa med allitterationer: Verspar äro:

at *syni sīna* och ī *Grikkium*
snialla drængia *gulli skifti*

men skiljas åt av anmärkningen **for ulaifr** på prosa.

Översättning: Tryrik (reste) stenen efter sina söner, käcka kämpar, for Olev, i Grekland skiftade han guld. Jfr Sö. 155 Söderby.

Båda sönerna lovordas alltså som käcka, men blott Olev nämnes vid namn, som vunnit byte i Grekland.

164. Spånga, Råby sn, Rönö hd.

Pl. 73. Pl. 13: B. 822.

Litteratur: B. 822; L. 884; Ransakn. 1667—84; Runverser s. 179; J. Peringskiöld Mon. X: 21.

Runstenen står i hagen utanför gamla Spånga som ligger nordligare efter landsvägen än det nya och ett stycke in i hagen. 10 steg nordost om stenen finnes en gravkulle med stensättning omkring och längre bort i samma riktning finnas flera forngravar.